

ní. Ježíš Kristus „... z milosti Boží za každého okusil smrti“ (Židům 2,9). „Jenže to byly naše nemoci, které snášel, a naše bolesti, které nesl... Ale on byl proboden za naše přestoupení, zdeptán za naše provinění, na něho dolehla kázeň pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni. My všichni jsme zabloudili jako ovce, jeden každý jsme se obrátili na svou cestu, a Hospodin na něho nechal dopadnout vinu nás všech“ (Izajáš 53,4–6). Největším důkazem Boží lásky je to, že s námi naši bolest sdílí. Nenechává nás trpět samotné. Přišel dokonce na náš svět, kde naše utrpení dobrovolně zakusil sám na sobě.

Ať se na tvé cestě životem přihodí cokoli, můžeš si být jistý dvěma neměnnými pravdami: Bůh miluje tebe osobně a v konečném důsledku obrátí všechno zlé v dobré. Uzdraví všechny rány, které ti svět způsobil. Svou smrtí na kříži Ježíš dokázal, že Bůh miluje sklíčené trpící bytosti více než svůj vlastní život, a potvrdil tak, že všichni, kdo se rozhodnou mu důvěřovat, získají překrásnou budoucnost bez jakéhokoli utrpení.

I pro tebe platí zaslíbení zpečetěné Kristovou smrtí na kříži: „A Bůh setře každou slzu

z jejich očí. A smrti již nebude, ani žalu ani křiku ani bolesti již nebude, neboť první věci pominuly“ (Zjevení 21,4).

Bible on-line: www.biblenet.cz

Obrázek: ©delihayat/Vetta/Getty Images

Zajímají tě i jiná témata?

Prohlédni si další letáčky s životně důležitými tématy!

Chceš poznat Bibli více?

Nejprodávanější kniha všech dob má aktuální poselství i pro tebe. Začni studovat Bibli ještě dnes!

Navštiv náš web
nebo využij kontaktní informace níže:

www.glowonline.cz

Nabídka studia Bible zdarma:
Středisko korespondenčních kurzů
www.skk.cz, e-mail: skk@casd.cz

Kde je **Bůh**,
když procházíme
utrpením?

Světlo všem i tobě

Úplně běžný den jako každý jiný. Pětičlenná rodina se vydává na cestu městem. Srážka je náhlá. Všude na zemi se válejí rozbité plasty a zmačkané kusy karoserie. Tři lidé zemřou a dva jsou těžce zraněni. Ale opilý řidič v nákladním autě, který do nich narazil, má pouze modřiny. Proč? Hrozný diktátor se chopí moci nad celým národem a miliony lidí trpí jeho týráním. Proč? Lékař řekne: „Mám špatnou zprávu,“ a pak se dozvíte, že máte rakovinu. Proč?

Podobné příběhy se odehrávají každý den. Někdy se o nich pouze doslechne od něko- ho jiného nebo ze zpráv v televizi, jindy se jedná o náš vlastní příběh. Jakmile se vzpamatujeme z prvotního šoku, zpravidla nás napadá tato otázka: Pokud je Bůh všemocný a dobrý, proč dopouští utrpení? Je těžké si představit větší nebo důležitější otázku. A položíme si ji dříve či později všichni.

Není moc možností, jak na ni odpovědět. Zamyslete se nad tím. Buď je Bůh ochoten zabránit špatným věcem, ale nemůže – v tom případě není všemocný. Nebo je Bůh schopen zabránit špatným věcem, ale není ochoten – v tom případě není dobrý. Líbí se vám takové

odpovědi? Pravda je taková, že Bůh je schopen i ochoten. Jeho bytostnou podstatou je dobro a láska. A právě proto plně respektuje jednu hranici, a tou je naše svobodná vůle. Lepší a útěšnější odpověď si nelze představit. Více se o tom dozvídáme v Bibli, kde nacházíme tato základní východiska:

1. „... Bůh je láska...“ (1. list Janův 4,16). To je základní a zásadní pravda o tom, jaký Bůh je.
2. Proto „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu...“ (Genesis 1,27). To znamená, že vytvořil člověka se schopností milovat tak, jak miluje On sám – se schopností používat svoji svobodnou vůli.
3. Přestože byl člověk vytvořen se svobodnou vůlí, a tedy se schopností milovat, zhřešil a vzdálil se od vysokého morálního standardu, který přirozeně projevoval jako odpověď na lásku svého Stvořitele (Římanům 3,23).
4. Bůh však stále touží lidstvo zachránit a opět vše vrátit do původního stavu. Hřích způsobil lidskou zvrácenost a zakódoval do člověka sklon ke zlému. Díky Božímu plánu záchrany však budou spaseni

všichni lidé, kteří touží být „...zachráněni milostí skrze víru...“ (Efezským 2,8). Láska je jedinou cestou, kterou může Bůh zničit zlo a utrpení a zároveň uchránit naši svobodnou vůli a s tím spojenou schopnost milovat.

Je to fér?

Stručnou odpovědí na otázku, proč trpíme, je to, že žijeme ve světě nakaženém hříchem. Hřích je nespravedlivý, nemorální, špatný a bolestivý. Jeho podstatou je násilí. Nic z toho však Boha neopravňuje k tomu, aby vzal lidem to nejvzácnější – svobodnou vůli. Bůh nechce, abychom trpěli. Ale ani si nepřeje udělat z nás otroky nebo roboty. Být člověkem znamená být svobodný – mít možnost rozhodnout se buď pro dobro, nebo pro zlo.

Z toho vyplývá, že láska nemůže existovat bez svobody rozhodnutí. Svobodná vůle ale ve své podstatě umožňuje dělat špatná rozhodnutí. Nemůžeme tedy argumentovat tím, že kdyby byl Bůh dobrý, nemohl by nikomu dovolit dělat nic, co by komukoli způsobovalo bolest.

Protože nás Bůh miluje, nemůže zůstat nezúčastněný. Ale nemůže nás ani zbavit důsledků plynoucích z lidských rozhodnutí. Bible podává zprávu o utrpení, jímž Bůh zcela nezaslouženě prošel zde na zemi a nad nímž i vesmír ztichl hrůzou a údivem. On, Vládce vesmíru, byl pokořen a týrán až k smrti na kříži: „... ve všem prošel zkouškami podobně jako my...“ (Židům 4,15). „V každém jejich soužení měl soužení i on...“ (Izajáš 63,9). Tak hluboce je Bohem milován každý člen lidského pokolení... Proto mohl Ježíš říct, že cokoli děláme druhému, pocítí ve stejné míře i On sám (Matouš 25,41–45). Všechno utrpení se Boha dotýká. Ví o všech slzách, které se nám zatřpytí v očích, zná smutek, bolesti a trápení, která se za nimi skrývají. Král David zpívá o hlubokém Božím soucitu: „Mé bloudění máš zapsáno; ulož do měchu mé slzy – což nejsou ve tvých záznamech?“ (Žalm 56,9). Taková je pravá láska. Trpí s trpícími.

Bůh prožil naši bolest

Ale příběh je ještě úžasnější. Bůh nevnímá naši bolest pouze z dálky. On do ní přímo vstoupil, aby nám otevřel cestu k vysvoboze-